

3865 5. Marts 1894: 1. B.d. af Lovf. om Anlæg af en Jærnb. fra Klampenb. til Helsingør. 3866

Ændringsforslag til Lovforslaget, som jeg ellers godt kan modtage. Men naar der f. Eks. staar, at Anlægssummen ikke maa overstige Regeringsforslagets, er det maaske bedst at faa det gjort lidt klarere, at den Anlægssum, der her er Tale om, er den regnskabsmæssige Anlægssum; den kan blive mindre end Regeringsforslagets, men den kan aldrig blive større. Det ærede Medlem W. Dinesen er ikke for Statsbaner. Det glæder mig imidlertid, at det ærede Medlem har kunnet være med til denne Form; naar jeg faar denne Form vedtaget, er det mig ikke saa meget om at gøre, om det bliver en Privatbane eller en Statsbane. Jeg skal anføre en Grund til, at jeg paa- skønner, at man vil gaa den Vej, og den Grund, som tillige medfører, at Regeringen vil være i Stand til at modtage Lovforslaget, det er den, at det er min Overbevisning, at det vil for Staten være en god Entreprise at modtage denne Bane mod at svare 4 pCt. af Anlægssummen; derved er det finansielle Moment efter min Formening fuldtommen fyldestgjort, og hvis Rigsdagen kan enes om at vedtage dette Forslag, vil jeg kunne slutte mig til det.

Rasmussen: Da jeg ikke kan være enig i Forslaget eller med Forslagsstillerne, har jeg forlangt Ordet for at angive min Stilling. Den ærede Ordfører udtalte, at der flere Gange gennem en lang Arrække har foreligget Tilbud om Anlæg af en saadan Bane; det skal være i det mindste 27 Mar siden, at det første Forslag kom frem. Naar disse Forslag ikke i den lange Tid have kunnet gennemføres, maa det vel være, fordi Regeringen og Rigsdagen ikke have villet være med derpaa, fordi Forslaget, antager jeg, er blevet anset for stridende mod Statens Interesser. Det anser jeg ogsaa dette Forslag for at være, og derfor kan jeg ikke være med til at vedtage, at Kystbanen skal bygges som Privatbane. Men desuden har jeg en anden Grund til ikke at være med til det foreliggende Forslag, idet jeg ikke skønner rettere, end at det egentlig gaar ud paa at tage Kystbanen ud af Forbindelsen med alle de private og Statsbane-Forslag, vi have faaet forelagte. Stillingen er, saa vidt jeg skønner, saaledes, at enten saa vi en Mængde Baner baade ved Kjø-

benhavn og ude i Landet, eller vi faa slet ingen; altsaa de komme til at dele Stæbne med hinanden. Jeg siger, at Meningen med det foreliggende Forslag er at løse Kystbanen ud af Forbindelsen med de andre Jærnbaneafager, saa at den skulde føres igennem uden Hensyn til, om vi faa nogen Bane andetsteds i Landet, og det kan jeg ikke være med til, grundet paa, at jeg ikke skønner, at der er nogen Trang til denne Bane for den vedkommende Egn. Skönt den ærede Ordfører for Forslagsstillerne særlig fremhævede Hensynet til den gennemgaaende Trafik, er det dog nærmest Hensynet til Egnens egen Fordel, som gør, at særlig Befolkningen derude ønsker Banen. Men jeg kan ikke se, at den Egn i nogen Grad skulde have Fortrinset for andre. En Bane der kan ikke være saa paa- trængende nødvendig i en vis Forstand som forskellige Baner i Sjælland, hvor der ligger Strækninger næsten lige saa store som Sjælland og i alt Fald større end Jyn, der ere uden Jærnbaneforbindelse. Selv om de ikke ere saa rige økonomisk set eller med Hensyn til Folketallet som den Egn, der her er Tale om, saa er det klart nok, at det er højt skadeligt for Landbruget i dets Kamp for Eksistensen at have 4—5, ja 7 Mil til en Banestation. Hvor stor Trang der kan være for denne Egn, er det dog den Egn i Landet, der i Grunden har den bedste Forbindelse med Omverdenen, thi saa vidt jeg ved, har den ikke stort mere end tre Tjerdingsvej enten til en Banestation eller til en Havn. Jeg kan derfor ikke skønne, naar vi skulle se rigtig paa Forholdene, at der er nogen rimelig Grund til, at dette Forslag skulde have nogen som helst Fortrinset frem for Forslag om Baner andetsteds i Landet. Det har forbausset mig at se en hel Række af jydske Rigsdagsmænd blandt Forslagsstillerne, thi jeg gad dog vidst, hvad Sydterne vilde sige, naar vi kom hjem og sagde til dem, at de mange Baner, vi have talt om baade i Mar og i Sjor, bliver der intet af undtagen en Kystbane i den Egn, som er Danmarks rigeste Egn, og som har den bedste Forbindelse med Omverdenen. Jeg tror ikke, det er det, Sydterne særlig ville sætte Pris paa, og naar vi skulle se paa Sagen i Almindelighed og sørge for, at ikke den ene Egn bliver Sted-